

[Thestrup.]

stor ulempe for en mængde mennesker, der ikke har den fjerneste tanke om at være grundspekulanter. Det synes at være udslag af en tendens i samfundet til for at ramme enkelte iøjnefaldende misbrug at gennemføre almindelige, alle omfattende regler, der lægger utålelige bånd på det frie liv og derved ødelægger mere, end der vindes. Denne tendens er mig bekendt kraftigst karikeret i historien om molboerne, der ville jage storken ud af kornmarken, for at den ikke skulle træde kornet ned. Først ville de sende byhyrden ind i kornet for at udføre hvervet, men da han havde så store fødder, besluttede man at lade ham bære derind af 12 mand. Jeg vil håbe og ønske, at denne lov, om den bliver vedtaget, ikke kommer til at virke som de 12 mand i kornmarken. Men jeg tror, at det i alle tilfælde havde været klogere, om man på dette område havde fulgt en vej, der måske ikke helt havde været i overensstemmelse med den georgeistiske teori, men som til gengæld havde været lettere at komme frem ad og mere overskuelig.

Axel Sørensen: For snart 2 år siden under Knud Kristensens regering, den 19. maj 1947, fremlagdes her i tinget et forslag om revision af loven om grundstigningsskyld. Siden da har der i det nedsatte folketingsudvalg, både under den tidligere, men også under den nuværende regering, været gjort et stort arbejde for at nå til ændringer, der tog sigte på at hindre spekulationen i at fordyre de grunde, som indgår under bebyggelse.

Som et led i disse bestræbelser må grundstigningsskylden anses at være et brugbart redskab, så længe en effektiv grundskyld ikke er gennemført. Allerede lovforslagets fremsættelse på rigsdagen bevirkede en kendelig stagnation i grundpriserne, og når dette har været tilfældet, er det, fordi forslaget fastslår, at den på en grund hvilende grundstigningsskyld ved salg kapitaliseres som en på grunden hvilende prioritet, for hvilken der skal gives nedslag i salgsprisen. Herefter bliver det — som det iøvrigt altid har været meningen, at det skulle være — sælgeren, der må betale grundstigningsskylden, og ikke køberen. At denne regel gennemført vil betyde en sænkning af grundpriserne alle vegne, hvor det drejer sig om spekulationspriser, derom kan der ikke være nogen tvivl.

Den afgift, som skal svares, udgør 4 pct. af den afgiftspligtige grundstigning. I den gældende lov svares også 4 pct., men kun af halvdelen af den afgiftspligtige stigning,

d. v. s. differencen imellem grundens værdi ved sidst afholdte vurdering og det fastsatte grundbeløb. Vi mener indenfor det radikale venstre, at 4 pct.s afgift af stigningen er rimelig, når der er skabt sikkerhed for, at den fastsatte grundstigning faktisk forefindes. Og der er i forslaget truffet en række forholdsregler — som alle partier er enige om —, der vil kunne bortfjerne den usikkerhed, som naturligvis må erkendes at være tilstede ved vurderingen.

Af de foretagne ændringer vil jeg yderligere nævne, at grundbeløbsfordelingen skal ske efter værdien før udstykningen, et forhold, der er mere retfærdigt og vil give mindre administrative vanskeligheder.

Den fremkomne stigning kaldes fremtidig „den regulerede grundstigning“, og heraf svares afgiften. Herfra kan der i henhold til § 25 ske yderligere fradrag, således at lovens regler kun kommer til anvendelse på stigninger indtrådt efter lovens ikrafttræden.

Fejltillægget på 10 pct. af grundbeløbet regnes i fremtiden som 10 pct. af grundværdien, og det såkaldte konjunkturtillæg, det tillæg, der har til formål at ophæve virkningen af den almindelige stigning i prisniveauet, flyttes fra 1932-vurderingen til 1936-vurderingen.

Et af de vanskeligste forhold at finde en overgangsbestemmelse for har været, hvordan man skulle undgå at ramme de grunde, hvor grundstigningen ikke har været ledsaget af tilsvarende forøget udbytte. Dette gælder således gartnerne o. lign., som f. eks. her ved hovedstaden allerede er indkapslet af væsentlig bebyggelse, og hvem en grundstigningsafgift ville ramme meget hårdt, således at det kunne blive tvivlsomt, om de kunne opretholde deres virksomhed. En flytning af bestående drivhuse el. lign. kunne måske betyde, at ejeren økonomisk blev stillet sådan, at han ikke kunne fortsætte sit erhverv et andet sted. Sligt bør naturligvis ikke forekomme, og det har derfor været nødvendigt at finde frem til en udvej, således at der ikke blev gjort uret mod nogen.

Efter forslaget, som det nu foreligger, vil gartnerier være fritaget for grundstigningsskyld, så længe de drives erhvervsmæssigt, og stiger grunden så meget i værdi, at det ikke længere kan siges at være forsvarligt, at det pågældende areal unddrages bebyggelse, vil der efter forslaget bestemmelse være sikret ejeren mulighed for en købesum, der giver ham dækning for de bygningsværdier, han har indestående i ejendommen. Dette beløb kan ikke være større end det nedgangsbeløb, som repræsenteres af de bygninger og anlæg, der fandtes på ejendommen ved nedgangs-